

[Stavad]

det har den konkrete betydning, at man højst kan rammes af 8 timer, så kan jeg ikke se formålet med det. Har det den betydning, at hvis man havde planlagt at arbejde 10 timer den pågældende dag, så skal man have udbetalt løn for de 2 timer? Sådant har jeg heller ikke opfattet teksten. Vil ministeren have ulejlighed med at forklare mig, hvorfor dette komma er medtaget? Det må jo have haft en eller anden konkret betydning.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Når der står »højst lønnen for 8 timer« i loven, så er det ud fra det ønske, at selv om man har fordelt arbejdstimerne på nogle få dage, eksempelvis, som spørgeren er inde på, med 12 timer på 1 dag, så gælder det kun for de 8 timer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 878

9) Til *justitsministeren* af:

Kaj Poulsen (S):

»Finder ministeren, at det er udtryk for en rimelig prioritering af politiets opgaver, at politiet som offentlig myndighed retsforfølger borgere, som har gjort sig den ulejlighed selv at undersøge, om en anden offentlig myndighed overholder landets love?«

Skriftlig begrundelse

Skovstyrelsen er blevet anmeldt til politiet for overtrædelse af miljøloven og fredningsloven på Livø af bl.a. DSUs Løgstørafdeling, og nu har politiet sigtet de mennesker, som på eget initiativ har undersøgt, om skovstyrelsen har overtrådt jagtlovgivningen og fredningsbestemmelserne.

Kaj Poulsen (S):

Før jeg stillede dette spørgsmål, meddelte flere personer mig uafhængigt af hinanden, at politiet havde oplyst, at de var sigtet. Det har vist sig, efter at spørgsmålet er stillet, at politiet i Løgstør mener noget andet. Selv om denne unøjagtighed i mit spørgsmål er til stede, fastholder jeg naturligvis at ville have ministerens bedømmelse af, om det er en rimelig prioritering, at politiet, hvad skal vi sige, overfalder de mennesker, der har an-

meldt en statsinstitution for at bryde landets love.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det fremgår af begrundelsen og af det, hr. Kaj Poulsen sagde nu, at det er en bestemt sag fra Livø, der tænkes på. Hr. Kaj Poulsen har ikke anmodet mig om at redegøre for den sag, der altså er under behandling hos politiet, men har spurgt generelt, og det takker jeg for, for jeg tror, vi kan være ganske enige om, at det ikke ville være heldigt, hvis justitsministeren gik ind i de enkelte sager.

På det generelle spørgsmål skal jeg sige, at det nu engang er både politiets ret og pligt at tage en sag op, hvis der er grundlag for at tro, at der er begået en strafbar handling, som det påhviler politiet at forfølge. Hvis der er kommet en anmeldelse fra en person – det kan også være en administrativ myndighed – om, at der er sket noget galt i den ene eller den anden forbindelse, så må politiet undersøge sagen. Hvis der er utilfredshed med, at en sådan undersøgelse finder sted, så har de pågældende jo adgang til at gå til statsadvokaten og videre til rigsadvokaten og endelig til justitsministeriet, så der er rig klageadgang i de enkelte tilfælde.

Med hensyn til prioriteringen kan man ikke svare generelt. Det er da givet, at alvorlige straffesager skal gå foran. Hvis det er bagatelsager, må man sige, at der vel ikke er nogen grund til, at politiet så stærkt farer løs på dem med det samme. Det afhænger jo også af, i hvilket omfang politiet er belastet på det pågældende tidspunkt, hvor stærkt de skal gå frem. Men selvfølgelig må politiet prioritere således, at det er de største sager, hvor der er tale om grov kriminalitet, der behandles først.

Kaj Poulsen (S):

Det sidste er jeg naturligvis enig med justitsministeren i.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, hvad det var, der skete i Trigonsagen, da politimesteren i Lyngby sagde, at det måske var journalisterne, der havde gennemrodet sagen, man skulle have fat i. Jeg må sige, at denne sag efter min opfattelse ligner Trigonsagen voldsomt meget. Jeg har talt med flere af de mennesker, som har været til afhøring hos politiet, og de har alle den fornemmelse, at